

Звателна рѣчь, кога е въ начало или на край на предложіе-то, отдѣлява се такожде съ удивителнѣ; като: *Господине! послушай мя да ми кажѣ какъ станѣ шова. Моля ти ся да мя помнишь, пріяшелю!*

Ч р ь т а.

322. Чръта ся употрѣблява:

1. Въ разговоръ между рѣчи-ты на двѣ лица, кога не сѣ показаны тыя лица; на пр. *Кждѣ отхождашь? — Въ градъ. — Зачшо? — За брашно. — Кога щешъ ся врьнешъ? — ушрѣ.*

2. Намѣсто изоставенѣ нѣкоѣхъ рѣчь; като: *азъ глядамъ за добро, а шой — за зло.*

3. Кога-то изеднажъ ся промѣни разумъ-тъ; като: *шой испаднѣ въ шяжкѣ болесъ, запрѣ да яде, забурави ся и — останѣ живѣ.*

Вмѣстителна.

323. Въ *вмѣстиштелнѣ* заключавать нѣкой пѣть вставены предложіея или рѣчи, кои-то служать за изясненіе; като: *азъ, чшомъ влѣзохъ въ корабъ (помыслѣ, колко съмъ страшилъ), сбкахъ, че съмъ изгубенъ вече дшъ свѣща.*

Вносны кукычкы.

324. Съ *вносны*, или *кукычкы* ся различавать чюжды внесены думы, тыи въ начало-то ся турять надолъ, а на края — на горѣ; като: *Той ми каза: „сшани ми пріяшелъ!“ — „Знаеше ли“, пише пріяшелъ ми, „че у насъ има веселбѣ.“*

К р а й.